

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobkyně: **I. H.**
zastoupená JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královehradeckého kraje,**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2023, č. j. KUKHK-8877/DS/2023-3 Er

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Magistrát města Hradec Králové, odbor dopravně správních agend (dále jen „prvostupňový orgán“), zaslal žalobkyni oznámení, že dne 11. 8. 2022 dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobkyně podala proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů námitky podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Prvostupňový orgán rozhodnutím ze dne 21. 12. 2022, sp. zn. SZ MMHK/158642/2022 OD3/JC (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tyto námitky zamítl a potvrdil provedený záznam 12 bodů. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, které žalovaný zamítl v záhlaví specifikovaným rozhodnutím.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně předně namítla, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. V souvislosti s tím pak žalobkyně poukázala na příložené rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, či rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, vydaná ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená praxe správního orgánu, kdy se správní orgán na základě podaného odvolání zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobný postup podle žalobkyně vyplývá i z rozhodnutí dalších správních orgánů, konkrétně rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, či rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka. Žalobkyně zdůraznila zásadu legitimního očekávání, která by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Není proto dle jejího názoru správné, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.
4. Dále žalobkyně uvedla, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze dle žalobkyně pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Pro ilustraci poukázala na rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu podmínku dostatečné individualizace skutku. Naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C 1404971, je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Z rozhodnutí by tedy měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Argumentace, že přestupce dal svým podpisem souhlas s tímto druhem projednání a se správností daného rozhodnutí, je dle žalobkyně chybná. Dle žalobkyně není možné, aby za správnost rozhodnutí správního orgánu odpovídal přestupce, stejně tak po něm nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat jeho nápravu.
5. Žalobkyně následně specifikovala své výhrady k jednotlivým pokutovým blokům.
6. V případě pokutového bloku ze dne ze dne 11. 8. 2022 není z kolonky č. 5 zjevné, k porušení jakého konkrétního paragrafu mělo jednáním žalobkyně dojít. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace jednání, kterého se měla žalobkyně dopustit. Údaje jsou také částečně nečitelné a tím potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.

7. V případě pokutového bloku ze dne 16. 2. 2022 není v kolonce č. 5 uvedena právní kvalifikace povinnosti stanovené zákonem, která měla být jednáním žalobkyně porušena.
8. Ve vztahu k dalším čtyřem pokutovým blokům ze dne 14. 5. 2020, 23. 10. 2019, 10. 10. 2019 a 21. 1. 2019 žalobkyně shodně namítala:
- V kolonkách týkajících se osoby přestupce není tato osoba přesně uvedena. Údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.
 - V kolonce popisující místo, dobu a jednání samotné není přesně uvedena doba spáchání přestupku. Údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, respektive jsou vlivem zápisu nečitelné, případně nejsou uvedeny kompletně. Dále v inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkové jednání, tak jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitěm zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 7, eventuálně § 18, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.
 - V kolonce uvádějící právní kvalifikaci přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit, je tato kvalifikace uvedena zkratkovitě. Jednoznačné je pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.
 - V kolonce označující formu zavinění není tato forma jednoznačně označena.
 - V kolonce udávající výši finanční sankce není zřetelná výše uložené sankce, a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
 - Dále není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
9. Závěrem žalobkyně namítla, že přestupky nejsou v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným popisem jednání, nejsou tak způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, v tomto směru odkázala i na rozhodnutí

Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39. Přestupky tak dle žalobkyně nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.

10. Žalobkyně z uvedených důvodů navrhla, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejdříve shrnul přestupky a bodové záznamy, na jejichž základě žalobkyně dovršila počet 12 bodů v registru řidičů. Žalovaný plně odkazuje na napadené rozhodnutí, kde se věci podrobně zabýval.
12. Dále žalovaný uvedl, jaké náležitosti obsahují pokutové bloky ze dne 11. 8. 2022, 16. 2. 2022, 14. 5. 2020, 23. 10. 2019, 10. 10. 2019 a 21. 1. 2019. Dle žalovaného bylo v nyní projednávané věci postaveno najisto, že údaje uvedené v podkladech pro zápis bodů odpovídají skutečností uvedeným v pravomocných rozhodnutích ve formě pokutových bloků a rozhodnutí ve správním řízení. Současně dle žalovaného je na všech pokutových blocích uvedeno místo, kde byly sepsány, podpis oprávněné úřední osoby, datum vyhotovení pokutového bloku a veškeré údaje jsou stvrzeny čitelným podpisem žalobkyně. Všechny popsané specifikace přestupkových jednání splňují požadavek dodatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobkyně jako přestupce dopustila, a kdy a kde se tak stalo.
13. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaopatř, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání. Navrhuje proto, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s takovým projednáním věci udělili souhlas dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
15. Předmětem přezkumu v této věci je rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Správní orgány shledaly, že žalobkyně dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů na základě:
- příkazu na místě – bloku na pokutu Policie ČR Praha ze dne 11. 8. 2022 (záznam 4 bodů);
 - příkazu na místě – bloku na pokutu Městská policie Pardubice ze dne 16. 2. 2022 (záznam 2 bodů);
 - příkazu na místě – bloku na pokutu Policie ČR Pardubice ze dne 12. 2. 2021 (záznam 3 bodů);

- příkazu na místě – bloku na pokutu Městská policie Lázně Bohdaneč ze dne 14. 5. 2020 (záznam 2 bodů);
 - příkazu na místě – bloku na pokutu Městská policie Lázně Bohdaneč ze dne 23. 10. 2019 (záznam 2 bodů);
 - příkazu na místě – bloku na pokutu Policie ČR Hradec Králové ze dne 10. 10. 2019 (záznam 2 bodů);
 - příkazu na místě – bloku na pokutu Městská policie Lázně Bohdaneč ze dne 21. 1. 2019 (záznam 2 bodů).
16. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamená řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení, stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f zákona o silničním provozu).
17. Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, podle nějž „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“
18. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59).

19. K blokovému řízení pak Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20), že se jedná o zjednodušené řízení, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje § 91 a § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
20. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012 – 20, pokutový blok nelze po obsahové stránce posuzovat „s rigidní přísností (...) Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobnosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“
21. Shodně se k dané problematice Nejvyšší správní soud vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013 – 27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
22. Žalobkyně v nyní projednávané věci předně namítla, že žalovaný vůbec neposuzoval způsoblost podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný údajně vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobkyně měla spáchat přestupek. Postupoval tak odlišně, než ve skutkově obdobných věcech postupují jiné správní orgány, které posuzují i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z hlediska, zda mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (viz body 3 a 4 odůvodnění tohoto rozsudku).

23. Krajský soud shledal uvedenou námitku nedůvodnou. Správní orgány v tomto případě nepostupovaly jinak, než je obvyklou praxí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí městského úřadu je patrné, že správní orgány vycházely nejen z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ale také z kopií jednotlivých pokutových bloků. U těchto podkladů pak ověřovaly, zda splňují náležitosti pro záznam bodů a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům.
24. Žalobkyně následně označila vady, které dle ní vykazují jednotlivé pokutové bloky, jež byly podkladem pro záznam bodů v posuzovaném případě (viz body 5 – 9 odůvodnění tohoto rozsudku).
25. K uvedeným námitkám krajský soud nejprve obecně konstatuje, že ačkoliv se žalobkyně dovolává judikatury Nejvyššího správního soudu vymezující obsahové náležitosti pokutových bloků, závěry této judikatury dezinterpretuje. Žalobkyně se mylí, pokud tvrdí, že není přípustné, aby pokutový blok byl vyplněn za užití strohých a zkratkovitých formulací. Jak je patrné z výše citovaných rozsudků, Nejvyšší správní soud naopak výslovně dovozuje, že popis přestupku na pokutových blocích může být zestručněn a uveden v hovorové formě a že může obsahovat strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
26. Dále se soud zabýval jednotlivými námitkami, kterými žalobkyně zpochybňuje způsobilost pokutových bloků ze dne 11. 8. 2022, 16. 2. 2022, 14. 5. 2020, 23. 10. 2019, 10. 10. 2019 a 21. 11. 2019. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 12. 2. 2021 žalobkyně žádné konkrétní námitky neuplatnila.
27. Soud ověřil, že na všech zpochybňovaných pokutových blocích je čitelně vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobkyně), její datum narození, adresa místa pobytu a uvedeno ověření totožnosti (vždy přinejmenším dle občanského průkazu).
28. Pokud jde o popis skutku a jeho právní kvalifikaci, na jednotlivých pokutových blocích je uvedeno, že žalobkyně se dopustila následujících přestupků:
- „Dne 11. 8. 2022 v 9:16 hodin, Praha 4 Na Pankráci – Náměstí Hrdinů – Děkanská vinice, § 21/5 z. č. 361/2000 Sb., nedání přednosti při odbočování vlevo souběžně s jedoucí tramvají, xx. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f8 zák. č. 361/2000 Sb.“;
 - „14:20hod 16. 2. 2022, U Potůčka 255 v Pardubicích směr centrum, překročila nej, dovolenou rychlost 40/57/54 km/h. xx. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“;
 - „Dne 14. 5. 2020 v 17:48 hodin v místě Libišany sil. II/333, s vozidlem xx porušil § 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb., neboť v obci překročil nejvyšší dovolenou rychlost (50km/h) o 16 km/h (3km/h odečteny, naměřeno 69 km/h). Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“;
 - „Dne 23. 10. 2019 v 14:01 hodin v místě Libišany sil. II/333, s vozidlem xx porušil § 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb., neboť v obci překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou obecnou úpravou (50km/h) o 19 km/h (3km/h odečteny, naměřeno 72 km/h). Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“;

- „Hyundai I 30, xx – 10. 10. 2019, 17:50 hod., Hr. Králové, Střelecká zast. MHD- § 7/1c z. č. 361/2000 Sb., držení tel. přístroje za jízdy. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“;
- „Dne 21. 1. 2019 v 16:38, v Lázně Bohdaneč, ul. Pernštýnská směr Pardubice, jako řidička OA rz: 9S17743, za jízdy držela v ruce mobilní telefon §7/1c z. č. 361/2000 Sb. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“.

29. Dle soudu jsou shora citované popisy skutků dostatečné. Na všech pokutových blocích je uvedena jak doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty), tak místo spáchání přestupku. Vedle názvu obce pokutové bloky vždy obsahují i další specifikaci místa. Jestliže byla žalobkyně v obci uvedené na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolována hlídkou policie a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaným registrační značkou) porušila některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobkyně byla s tímto zjištěním srozuměna (což stvrdila svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku. Jeho záměna s jiným přestupkovým jednáním není možná. To žalobkyně ostatně ani netvrdí, kromě obecné námitky absence přesnější specifikace místa spáchání přestupku k tomu nic dalšího neuvedla. Není tedy zřejmé, jaký důsledek spojuje s neuvedením přesnější specifikace místa. Navíc z výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že při popisu místa spáchání přestupku na pokutovém bloku není nezbytně nutné uvádět vždy číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít.
30. Soud má za to, že přestupkové jednání bylo v pokutových blocích popsáno dostatečně a není žádných pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobkyně v jednotlivých případech dopustila. Ostatně žalobkyně ani neuvádí žádné konkrétní důvody, proč by tomu u některého z těchto pokutových bloků mělo být jinak. Krajský soud opětovně připomíná, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění zkratk, hovorových výrazů a strohých formulací.
31. Pokud jde o použité zkratky v číselném formátu (např. „40/57/54“), vzhledem k dalšímu obsahu předmětných bloků lze dospět k jednoznačnému závěru, že žalobkyně při řízení motorového vozidla překročila nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z toho je zjevné, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo. Tři číslice uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že první údaj značí maximální povolenou rychlost, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobkyní a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byla žalobkyně sankcionována.
32. Neobstojí ani námitka, podle níž zkratkovitý zápis právní kvalifikace přestupkového jednání znemožňuje jeho přesné určení, a tedy i posouzení odpovědnosti účastníka za

toto jednání a oprávněnosti uložené sankce. Zkrácenou formulaci právní kvalifikace, např. „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ namísto přesného vypsání „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb.“, lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a srozumitelnou. Použitý zápis nijak nebrání posouzení odpovědnosti žalobkyně za přestupkové jednání a oprávněnosti uložené sankce.

33. Shora popsané specifikace přestupkového jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobkyně jako přestupce dopustila a kdy a kde se tak stalo. Pochybnosti nevystávají ani ohledně právní kvalifikace jednání žalobkyně.
34. Na pokutových blocích je dále zřetelně vyznačena forma zavinění, výše uložené pokuty a místo jejich vydání. Nechybí ani označení (služební či identifikační číslo) a podpis oprávněných osob, které pokutové bloky vydaly. Pokutové bloky jsou také opatřeny otiskem úředního razítka a podepsány žalobkyní, respektive jsou podepsány v místě určeném pro podpis obviněného, přičemž žalobkyně netvrdí ani neprokazuje, že zde uvedený podpis není její.
35. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) uvedeny dostatečně. Soud nemá pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Žalobkyni se tedy nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

V. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobkyní jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
37. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. července 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu